

پاک و منزّهست پروردگار عالمیان از مدح و ثنا و ادراک اهل ناسوت

انشاء...

حضرت بهاءالله

نسخه اصل فارسی

از الواح حضرت بهاءالله - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی
- شماره ۶۵۷

۱۵۲

حبيب روحانی جناب آقا میرزا عبدالمجید علیه بهاء الله ملاحظه فرماید

بسم ربنا الأقدس الأعظم العلیّ الأبهی

پاک و منزّهست پروردگار عالمیان از مدح و ثنا و ادراک اهل ناسوت انشاء فی الحقیقه الی حین معروف نه و موصوف نه اوصاف عباد از اعلی و دون آن در یک مقام راجعست بنفوس ثابتة راسخة مستقیمة راضیة مرضیة ایشانند ایادی امر حق مابین خلق و ایشانند اشجار بستان الهی اوراقش باراده متحرک و اثمارش بمشیت مشهود ایشانند مشارق اقتدار حضرت مختار تغییرات عالم و حوادث امم ایشانرا از اسم اعظم و مالک قدم منع ننمود بافق ظهور وحده ناظرند بصر را از برای مشاهده میخوانند و سمع را از برای اصغا لله الحمد بنور توحید حقیقی منورند و از اثمار سدره مبارکه مرزوق از رحيق قل الله آشامیده اند و به ذرهم فی خوضهم یلعبون عامل یسأل الخادم ربّه بأن یوفّقهم و یؤیّدهم و یمدّهم بجنود الغیب و الشّادة

سبحانک یا قاسم ارزاق العباد و قاصم شوکة اهل العناد اسألك بتسخیر قلبک الأعلی و صریره و نفوذه و اقتداره و بمشیتک النافذة و قوتها و قدرتها و سلطانها بأن تؤیّد اولیائک علی اظهار امرک بین اهل الامکان بالحکمة و البیان ایربّ تربهم بین اعدائک و ما ورد علیهم فی سبیلک اسألك باسمک القيوم و رحيقک المختوم بأن تنزل من سماء عطائک ما یقرّبهم فیکلّ الأحوال الیک و قدر لهم ما یكون معهم فیکلّ عالم من عوالمک ایربّ تسمع ذکر عبدک المجید و اولیائک الذین اقبلوا الیک و ارادوا کوثر بیانک و رحيق غنائک قدر لهم ما تقرّب به عیونهم و تفرح به قلوبهم انک انت المقتدر

1. ارقام ۲ و ۵ و ۱ بر طبق حساب ابجد بترتیب معادل عددی حروف "ب" و "ه" و "الف" است که مجموع آنها کلمه "بها" را تشکیل میدهد.

ORIGINAL

القدير لا اله الا انت السامع الجيب كبر اللهم عليهم و صل عليهم بدوام ملكك و ملكوتك و قدر لهم بجدك و فضلک
ما ينبغي لاسمک العزیز الوهاب

و بعد نامه آنحبيب روحانی يوم هفدهم ماه مبارک رمضان وارد گویا نامه نافه مشک اذفر بود که از هر کلمه آن عرف
ثنای مالک ارض و سماء متضوع حق شاهد و گواه که سبب فرح و علت بهجت بود از ذکر مجمع و اولیای مجتمعه نسایم
سرور در مرور و بعد از قرائت قصد مقام اعلی و ذروه منتهی نموده امام وجه و بشرف اصغا فائز اذا توجه الی وجه مولی
العالم و انزل ما لا یحصیه احد الا نفسه المحصى العلیم الحکیم قوله جل جلاله و عزّ بیانه

بسمی المهیمن علی الأسماء

یا مجید قد حضر العبد الحاضر بکتابک و قرأه امام الوجه اجبناک بهذا اللوح المبین قد هزّتک نفحات الوحی فی ایام ربّک
و اسمعک ندائه الأهلی و ادخلک فی مقام فزت فیہ بما کان مسطوراً فی کتب الله و بشر به أمّ الکتاب طوبی لعبد فاز و
ویل للغافلین یا مجید قد اقبلت الی المقام الأعلی و الذروة العلیا الی ان حضرت فی مقام کان امل المقرّبین قد وجدت عرف
بیان الرحمن و رأیت آثاره و فزت بأنوار وجهه ان ربّک هو الفضل الکرم قد وجدنا من بیانک عرف استقامتک فی امر
الله العزیز الحمید بشر احبائى بعنایتی و ذکرهم بآیاتى و نورهم بنور الساطع من هذا الأفق المنیر طوبی لبیت ارتفع فیہ ذکر الله
و ثنائه و للسان نطق بذکره الجلیل و طوبی لقلب اقبل الی الأفق الأعلی بالاستقامة ما منعها اعراض المعرضین الذین کفروا
بالذی آمنوا به فی القرون و افنوا علیه بظلم ناحته به کتب الله و بکت عیون العارفين انا نکبر من هذا المقام علیک و علی
اولیائى فی بلادى الذین ما خوّفهم صفوف فراعنة الأرض و قالوا لک الحمد یا مولی العالم بما هدیتنا الی صراطک و اسمعنا
ندائک و اظهرت لنا ما کان مکنوناً فی علمک اشهد انّ بک نفخ فی الصور و ظهر السرّ المکنون و بک نصب علم الاقتدار
بین الأبرار و نطقت الأشياء الملك الله المقتدر العلیم الخبیر البهاء علیکم و علی الذین اخذوا ریحیق البیان باسم ربّهم الرحمن و
شربوا منه من لدن امر قدیم انتہی لله الحمد عرف کوثر بیان امکانرا احاطه نموده ابصار اختیار بمشاهده انوار فائز و آذان
ابرار باصغاء نداء حضرت مختار مشرف این خادم فانی از حقّ جلّ جلاله سائل و آمل که اولیا را مؤید فرماید تا بحکمت
و بیان ناس را بصراط مستقیم و نبأ عظیم هدایت نمایند تبلیغ امر از سلطان اعمال لدی الغنی المتعال مذکور و محسوب
عنایتش موجود و مددش مشهود هر نفسی تمسک نماید بآنچه که از قلم الهی جاری و نازل البتّه مددش میرسد ولكن
باید در جمیع احوال حکمت را از دست ندهند لئلا ترتفع زماجیر المعرضین و ضوضاء الغافلین

اینکه ذکر عید اعظم و اجتماع احبّاء را در مجالس و اشتغالشان بذکر و ثنا و اشتعالشان بنار محبت مالک اسماء مرقوم
داشتند و همچنین ذکر جناب کربلائی محمّد علی علیه بهاء الله و عنایته و طلب استدعای ایشانرا در باره اولیای میم و راء و
باء و نون و محلّ آخر فرمودند این مراتب در ساحت امنع اقدس اعلی عرض شد و بعد از فوز باصغا از مشرق عنایت کبری
این آیات در ذکر اولیا از قلم اعلی جاری هذا ما نزل لجناب کربلائی محمّد علی علیه بهاء الله قوله تبارک و تعالی

بسمی الناطق فی السّجن الأعظم امام وجوه العالم

کتاب انزله الرحمن لمن فی الامکان و یدعوهم الی مشرق الأنوار یا اهل الأرض انا اظهرنا نفسنا بینکم لیهدیکم الی افق منه
اشرقت شمس الحکمة و البیان طوبی لمقبل ما منعه اعراض القوم و لمستقیم ما حرّکته قواصف الأشرار و طوبی لناطق ما

حجته حجاب الظنون و ما خوفته سبحات الجلال يا محمد قبل على ان قلبي الأعلى في سجن عكا اقبل اليك و يذكرك بما يقربك الى الله مالک الرقاب کم من عالم منع عن المعلوم و کم من غافل اقبل و فاز بمطلع الآيات قد حضر اسمک لدى المظلوم ذکرک بذكر لا تعادله الاذکار لتقوم على خدمة الأمر و تدع الناس بالحكمة و البيان الى ممکن الأسرار طوبى لك بما فزت بآثار قلبي الأعلى في مقام جعله الله من اعلی المقام اذا شربت كوثر البيان من يد عطائي و اخذك جذب البرهان الى ملکوت عرفاني قل

الهی الھی لك الحمد بما اسمعتنی صریر قلبک الأعلى و عرفتنی صراطک و ميزانک و ایدتنی علی الاقبال الی افقک بعد اعراض خلقک و سقیتنی کوثر حبک فی يوم فيه قام العباد علی اطفاء نورک اسألك بأسرار علمک و امواج بحر بیانک و بأمرک الذی به سخرت الملک و المملکوت و آیات عظمتک یا مالک الغیب و الشهود بأن تجعل السن عبادک مفاتيح عنايتک لتفتح بها ابواب افئدة خلقک ثم اجعلنی یا مولی الوری و رب الآخرة و الأولى ناطقاً بثنائک و قائماً علی خدمة امرک بحيث لا تمنعنی حوادث الآفاق و لا نفاق اهل الشقاق ثم اکتب لی یا الھی ما یقرّبنی الیک فیکلّ عالم من عوالمک انک انت المقتدر العليم الحکیم انتهی

نیر عنایت از افق فضل مشرق و امطار شفقت از سماء جود مالک وجود هاطل بشأنیکه وصف ممکنات باو نرسد و نعت کائنات او را نیابد صدهزار شکر مقصود عالمیانرا که مسئلت حبیب مکرم جناب محمد قبل علی علیه بهاء الله بشرف اجابت فائز و از برای هریک از نفوس مذکوره نازل شد آنچه که شبه و مثل نداشته و ندارد ان ربنا الرحمن هو المشفق الکریم و هو الفضال الغفور الرحیم یا علی اکبر مالک قدر از شطر منظر اکبر بتو توجه نمود و ترا ذکر مینماید تا باجنحه انقطاع در این فضای بی انتهی باسم فیاض حقیقی طیران نمائی ذکرش محی قلوب و مقوی ارکان قوت بخشد و قدرت عطا نماید انه هو الفیاض الکریم

هذا ما نزل لجناب ابوالقاسم آقا علیه بهاء الله

یا ابالقاسم قد عرض العبد الحاضر اسمک امام الوجه نزل لك هذا اللوح اللّاح المبین از حقّ بطلب تا بعرف آیاتش فائز شوی قسم بآفتاب بیان هر نفسی فائز شد باستقامت تمام بر امر مالک انام قیام نماید بشأنیکه سطوت ملوک و مملوک و اهل عالم او را از توجه بافق اعلی منع ننماید و باز ندارد طوبی للفائزین

هذا ما نزل لجناب ملا حسین علیه بهاء الله

یا حسین قد جرى کوثر الحيوان من قلم الرحمن و القوم اکثرهم لا يعلمون انزلنا من سماء الارادة امطار الفضل و العطاء و بها احیینا الذین کانوا فی قبور الأبدان ان ربک هو المقتدر القدير قد ظهر و اظهر ما کان مکنوناً فی العلم و مخزوناً فی افئدة المرسلین انک اذا شربت رحيق الوحي من بیان ربک اقبل بقلبك الی الأفق الأعلى و قل

الهی الھی و مقصودی و محبوبی تری عبدک مقبلاً الیک و متمسکاً بجبل فضلک و راجياً ما قدرته لأمنائک و اصفیائک اسألك بأنوار وجهک و آیات عظمتک و بالکلمة العلیا التي بها خلقت الأشياء بأن تکتب لی ما یجعلنی منقطعاً عن دونک و متشبّهاً بأذیال رداء عنايتک انک انت المقتدر علی ما تشاء و فی قبضتک زمام من فی السموات و الأرضین

و هذا ما نزل لجناب ملا عبدالأحد عليه بهاء الله

يا عبدالأحد طوبى لك بما اقبلت الى افقى و تمسكت بحبل عنايتى و آمنت بآياتى فأسأل الله بأن يؤيدك و يوفقك و يقدر لك خير الآخرة و الأولى و ما قدره للمقربين من عباده و المخلصين من بريته أنه هو العزيز الفضال

و هذا ما نزل لجناب ميرزا عبدالحسين عليه بهاء الله

يا عبدالحسين سمعنا ندائك اجبتناك رأينا ذكرك ذكرناك هل تعرف من يذكرك و من اقبل اليك من شطر السجن لعمر الله لو تطلع لتدع العالم ورائك قائماً على خدمة امر ربك العزيز العظيم البهاء من لدنا عليك و على الذين ما منعهم شبهات القوم و لا اشاراتهم و لا سطوتهم و لا ثروتهم عن الله رب العالمين انا نحب من احبنا و نريد من ارادنا ولكن القوم حالوا بيننا و بين اوليائنا الا انهم فى خسران مبين نسأل الله تعالى ان يفتح على وجهك باب فضله و يكتب لك اجر الحضور امام وجهه أنه هو المقتدر على ما يشاء و هو العليم الحكيم

و هذا ما نزل لجناب ملا عبدالأحد عليه بهاء الله

يا عبدالأحد اذكر اذ كنت لدى الباب و سمعت نداء المظلوم اذ كان بين ايدى الغافلين قد اقبلت الى الأفق الأعلى الى ان حضرت و رأيت ما كان مسطوراً من القلم الأعلى فى الواح ربك الغفور الرحيم نشهد انك حضرت و سمعت و رأيت ما كان مستوراً عن اعين الغافلين قل

الهي الهى و مقصودى و رجائى ايدنى على ذكرك و ثنائك و ما ينبغي لظهورك و ايامك اسألك يا مولى العالم و مقصود الأمم بفراش رحمتك و آيات عظمتك بأن تجعلنى فيكمل الأحوال ناطقاً بثنائك و ثابتاً على حبك و راسخاً على امرك الذى به زلت اقدام العلماء و اضطربت افئدة المعتدين

البهاء عليك و على من يسمع قولك فيهذا النبأ العظيم

و هذا ما نزل لجناب مير محي الدين عليه بهاء الله

يا محي الدين نسأل الله ان يجعلك مظهر اسمك و بك يهدى العباد الى صراطه المستقيم و يقربهم اليه فيكل حين رأينا اسمك انزلنا لك ما لا يعادله ما عند القوم يشهد بذلك كل عالم بصير هذا يوم فيه ينادى المناد بين العباد و يدعوهم من غير ستر و حجاب الى الفرد الخبير قد كُتِّب قائماً امام الوجوه فلما اشرق نور الأمر خرج عن خلف الحجاب شزيمة من الذباب و ارادوا سفك دمي من دون بينة من الله العليم الحكيم قل يا قوم اتقوا الله و لا تتبعوا اهوائكم اتبعوا من اتاكم بأمر مبين لولاه من يهدى العباد انصفوا و لا تكونوا من الظالمين طوبى لبصير ما منعه حجاب الأوهام و لعالم ما زلته شبهات المرييين انك اردت لوحى قد ارسلناه اليك و لاح من افقه نير عناية ربك الغفور الرحيم هذا يوم بشرت به كتب الله من قبل ولكن القوم فى نوم عجيب انك اذا فزت بأموال بحر يبانى قل

الهی الهی لک الحمد بما ذکرته و اقبلت الی وجهی اسألك بأنوار عرشک و المقام الذی فاز بلقائک و فيه ارتفع ندائک
الأحلی و صریر قلبک الأعلى بأن تجعلی منجذباً بآیاتک و متمسکاً بالطافک ای ربّ قدر لی و لابنی ما ینبغی لسماء
جودک و بحر عطائک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت العزیز الحمید

و هذا ما نزل لجناب کربلائی صمد علیه بهاء الله

یا صمد علیک بهائی قد اقبلت و سمعت و فزت بما لا یوصف بالأذکار و الأقوال انّ الله خلق العباد لعرفانه فلما اظهر
مشرق آیاته و مطلع انواره و مصدر احکامه و معدن اسراره و مهبط علیه اعرضوا عنه الی ان کفروا به و بآياته کذلک
سوّلت لهم انفسهم و هم الیوم من المعتدین فی کتاب الله مالک یوم الدین طوبی لک بما نبذت الأوهام مقبلاً الی نیر برهان
ربّک المشفق الکریم قل یا ملأ البیان انصفوا فی امر ربکم الرحمن هل تنکرون الأمواج و ترونها تعالوا تعالوا لأریکم ما کان
مکنوناً فی ازل الآزال اتقوا الله و لا تكونوا من المنکرن انّ الحصاة تنادی و النّواة تنطق و انتم من الغافلین کذلک انزلنا
الآیات و ارسلناها الیک لتشکر ربّک الذّاکر العلیم انه دعاک و هداک الی افقه المنیر قل

لک الحمد یا مولی العالم و مقصود الأمم بما هدیتنی و شرّفتنی بالحضور عندک انک انت القویّ الغالب القدير

و هذا ما نزل لجناب حاجی محمود علیه بهاء الله

یا محمود یدکرک المظلوم و یوصیک بما نزل فی کتاب الله مولی العالم اسمع النداء من شطر البقاء الذی ذکر فی کتاب الله
بالسّجن الأعظم انه لا اله الا هو الفرد الواحد المقتدر العزیز الأعلم انا نوصیک بالاستقامة الکبری فیهذا الأمر الذی به
زلت اقدام الأمم ایّاک ان یحببک شیء من الأشياء فیهذا الیوم الذی نزل فيه ما لا یعادله ما عند القوم یشهد بذلك
هذا النّبأ الأعظم الذی بذکره انجذبت الأشياء و بندائه احیا الله الرّمم البهاء علیک و علی ابنک الذی سمی بمحمّد و علی
الذین آمنوا بالله فی السرّ و العلن

هذا ما نزل لجناب کربلائی پاشا علیه بهاء الله

یا حزب الله حقّ اولیای خود را دوست داشته و دارد هر یک بآثار قلم اعلی فائز و جمال قدم خود را از برای حضور و
لقا ظاهر فرموده و لکن ظلم ظالمین و عناد معتدین و ضوضاء جهلا حایل شده و قاصدین را از مقصد اعلی و ذروه علیا
منع نموده از حقّ بطلب اجر فائزین از برای تو مقدّر فرماید اوست سامع و اوست مجیب

و هذا ما نزل لجناب کربلائی محسن علیه بهاء الله

یا محسن در احسان حقّ جلّ جلاله تفکر نما راه نمود و هدایت فرمود تا آنکه بطراز اعظم و نبأ عظیم فائز گشتی این مقام
اعلی را باسم فاطر سماء حفظ نما اوست حافظ و اوست ناصر و اوست معین

هذا ما نزل لجناب آقا محمّد علیه بهاء الله

یا محمّد وجه قدم بتو متوجّه و ترا ذکر مینماید و حزب الله را وصیت مینماید بتربیت اولاد اگر والد در این امر عظیم که
از قلم مالک قدم در کتاب اقدس نازل شده غفلت نماید حقّ پدری ساقط شود و لدی الله از مقصّرین محسوب طوبی از

برای نفسیکه وصایای الهی را در قلب ثبت نماید و باو متمسک شود آنه یأمر العباد بما یؤیدهم و ینفعهم و یقرّبهم الیه و هو
الامر القدیم

و هذا ما نزل لجناب آقا عبدالله علیه بهاء الله

حمد کن مقصود عالمیانرا که ترا مؤید فرمود بر اقبال در یومیکه کلّ اعراض نمودند الا من شاء ربّک حزب الله را
وصیت مینمائیم نصرت امر و نصرت در رتبه اولیه تبلیغ امر الهی بوده و هست طوبی از برای نفوسیکه منقطعاً عن الدنیا
و متمسکاً بالتقوی باین امر اعلی تمسک نمایند و لوجه الله قصد هدایت عباد کنند که شاید تشنگان بفرات رحمت فائز
شوند و گمراهان صراط مستقیم را بیابند

و هذا ما نزل لجناب مشهدی کاظم علیه بهاء الله

یا کاظم قائم آمد و ناسرا بحضرت قیوم دعوت فرمود و بشارت داد و لکن قوم بظلمی قیام نمودند که دخانش عوالم روح
را تیره نمود مائده عطا نمود ردّش کردند آیات نازل فرمود انکارش نمودند بینات آورد سخارش گفتند اینست شأن غافلین
طوبی از برای نفوسیکه اقبال نمودند و قصد بیت ذکر کردند و فائز شدند بشنیدن آیات الهی و مشاهده وجه احبای
لایزالی

هذا ما نزل لجناب علی اکبر علیه بهاء الله

در این ربیع رحمانی و نیشان مکرمات سبحانی جهد نما تا فائز شوی بآنچه که ذکرش بدوام ملک و ملکوت باقی و پاینده
ماند ارض معرفت را امروز از نیشان مکرمات انباتی دیگر و ظهوراتی دیگر است این رحمت مخصوص این ایام است و این
کرم لایق این اوقات وقت را غنیمت دانید و بما ینبغی قیام کنید

و هذا ما نزل لجناب حاجی حبیب الله علیه بهاء الله

یا حبیب الله قلم اعلی در لیالی و ایام بنصیحت دوستان الهی مشغول مقصود آنکه کلّ بانوار توحید حقیقی فائز گردند و از
اوهامات قبل فارغ و آزاد هزار و سیصد سنه یا حق گفتند بالأخره بر سفک دم اطهرش فتوی دادند باید کلّ از حق
جلّ جلاله حفظ طلب نمایند تا بمثابه حزب شیعه شنیعه باعتساف قیام نکنند اوست قادر و توانا سبحان الله آن اوهام بآخر
نرسیده اوهاماتی دیگر از شطر اهل بیان ظاهر اعاذنا الله ایّا کم من شرّ هؤلاء

و هذا ما نزل لجناب کربلائی محمد جعفر علیه بهاء الله

یا محمد جعفر تو لقا می طلبی و حقّ معطی و بخشنده و مهربان و لکن اهل اعتساف از انصاف گذشتند و اولیا را از توجه
منع نمودند قل

الهی الهی ترانی مقبلاً الیک و متوجّهاً الی انوار وجهک لأدخل فی مدینه تشرّف بقدمک و ارتفع فیها ندائک و اقوم
لدى باب فتح علی من فی الأرض و السماء و اشرب کوثر اللقاء من ایادی عطائک و کأس الوصال من جودک و
فضلک الهی الهی تری حالى و تسمع ضجیج قلبی فی هجرک و فراقک لو تمنعنی عن التّقرّب الیک حجاب عبادک و

سبحات خلقك قدّر لي من قلبك الأعلى اجر من فاز بحضورك و شرب رحيق الوحي من يد عطائك و شهد بما نطق به لسانك و شاهد افقك الأبهي و سمع ندائك الأحلى أنّك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت الغفور الكريم

و نذكر ابنك الذي آمن بالله و آياته و نبّشه بفضل ربّه المشفق الأمين و نذكر ابنك الآخر و نوصيه بما وصّينا به عبادنا في الواح شتّى و انا الناصح العليم البهاء عليكم من لدى الله ربّ العالمين

و هذا ما نزل لجناب نصرالله خان عليه بهاء الله

يا نصرالله قد اتى النّصر و النّاس اكثرهم لا يعلمون قد نصبت راية التّوحيد و النّاس لا يفقهون قد اتى الموعود بأعلام الظّفر ولكنّ البشر اكثرهم لا يشعرون قد حضر اسمك لدى المظلوم انزل لك ما لا تعادله ثروة العالم يشهد بذلك ربّك المهيمن القيوم أنّك اذا فزت بأيّاتي و وجدت عرف بياني قل

الهي الهى لك الحمد بما عرّفتني سبيلك و انزلت لي دليلك و علّمتني ما كان مكنوناً في علمك و مخزوناً في اصداق حكمتك اسألك يا محبي العظم الرّميم بنياك العظيم بأن تجعلني ثابتاً على صراطك و ناطقاً بذكرك و متمسكاً بحبل فضلك ايربّ تراني راجياً ما قدرته لأوليائك اسألك ان لا تخيّبني بجودك و كرمك أنّك انت العليم الخبير

و هذا ما نزل لجناب آقا مير هاشم عليه بهاء الله

يا هاشم اسمع نداء المظلوم أنّه يذكرك بآياته و يبشّرك برحمته التي سبقت الوجود قمنا امام الوجوه بحيث ما منعنا حجاب الفراعنة و لا سطوة الجبارة دعونا الكل الى الله مالِك الغيب و الشّهود فلما انارت الآفاق خرجت عن خلف الحجاب شرذمة من اهل النّفاق و ارتكبوا ما لا ارتكبه الأوّلون قد نقضوا الميثاق و كفروا بالذي آمنوا به في الأعصار و القرون كذلك ذكرنا ما ورد علينا من الذين انكروا حقّ الله ربّ ما كان و ما يكون فأسأل الله ربّك ان يؤيّد عباده على التمسك بحبله الممدود

و هذا ما نزل لجناب آقا مير سيف الدين عليه بهاء الله

يا سيف الدين قد اتى الوعد و اتى الله بسلطان مبين قد خسر الذين انكروا ظهور الله و حجّته بما اتّبعوا اهوائهم الا انهم في خسران عظيم قل يا ملاء الأرض قد اتى الحسين و في ظلّه الملاء الأعلى و اهل خباء المجد ان انتم من العارفين هذا هو الذي كان موعوداً في كتب القبل ولكنّ النّاس اكثرهم من الغافلين طوبى لقوى ما اضعفته سطوة القوم و لمستقيم ما زلّته شبهات المعتدين الذين اعرضوا عن الحقّ اذ اتى من افق الاقتدار بطراز بديع قل طوبى لكم يا اهل البهاء بما آمنتم بالذي كان مسطوراً في كتب القبل من لدن عليم خبير

هذا ما نزل لسمي المقصود

يا من سميت باسمي اسمع ندائي من شطر سجنى أنّه يجذبك الى ملكوت بياني و جبروت عرفاني انّ ربّك هو المشفق الكريم انا انزلنا للأعجام آيات عظمتي على اللّغة الفصحى و على الأعراب بلسان عجمي بديع أنّه يفعل ما يشاء و يحكم ما يريد و هو المقتدر القدير طوبى لعبد اخذ كتابي بقوة من لدى الله ربّ العالمين و ويل لمن اعرض عن الحقّ و اتّبع كلّ كفّار اثم قل

الهی الهی اشهد بوحدانیتک و فردانیتک و اعترف بما انزلته من سماء مشیتک و ملکوت ارادتک اسألك بالأفئدة الّتی طارت فی هوآء حبّک و بأولیائک الذّین اقبلوا الی مقرّ الفداء بانقطاع ما رأت شبهه عین الابداع اسألك یا مولی العالم باسمک الأعظم بأن تؤیّدنی علی ذکرک و ثنائک ثمّ انزل لی من سماء عطائک ما یقرّبی الیک فی کلّ الأحوال انّک انت الغنیّ المتعال

و هذا ما نزلّ لجناب میرزا عباسعلی علیه بهآء الله

یا عبّاس قبل علی أنّ المظلوم ینادیک بما یجذبک الی الأفق الأعلى فضلاً من لدی الله مولی الوری لتشکر و تكون من الذّاکرین فاعلم بالعلم الیقین بأن لا یعادل بأثر قلبی الأعلى ما فی ناسوت الانشاء یشهد بذلك ربّ العرش و الثّری طوبی لمن سمع و شهد و ویل للمعرضین قد اتی امّ الکتاب فی المآب و النّاس اکثرهم من الرّاقدین قد ارتفعت الصّیحة و ظهر ما کان مکنوناً فی علم الله العلیم الحکیم ایّاک ان تحزنک حوادث العالم و شبهات الأمم خذ ما اتاک بقوة لا تمنعها سطوة الغافلین کذلک انزلنا الآیات و ارسلناها الیک لتقرّ عینک و عیون العارفین

هذا ما نزلّ لجناب پاشا آقا علیه بهآء الله

یا پاشا ندای مالک اشیاء را بشنو از اعلی افق عالم ندا میفرماید تا کلّ فائز شوند بآنچه که از برای او از عدم بوجود آمده اند طوبی از برای نفسیکه اسیاف ظالمین و ظلم معتدین او را از مالک یوم پسین محروم نساخت از حقّ می طلبیم ترا تأیید فرماید بر آنچه لایق امر او و سزاوار ایّام اوست

هذا ما نزلّ لجناب میرزا وهّاب علیه بهآء الله

یا وهّاب قد اتی الوهّاب فی المآب و القوم فی ریب عجاب قد ظهر المکنون و اتی القيوم من افق البرهان برایات الآیات قد جاء ما قرّت به اعین الفردوس الأعلى ولكنّ القوم کفروا به و ارتکبوا ما ناح به اهل مدائن العدل و الانصاف انّک اذا سمعت نداء المظلوم و وجدت عرف اسمی القيوم قل

یا مالک الغیب و الشّهود اسألك بالنّار الّتی هدیت بها الکلیم و بالنّور الذّی اظهرت به فضلك العمیم بأن تجعلنی خاضعاً لأمرک و خاشعاً لظهورات عظمتک ای ربّ ایدنی علی ما تحبّ و ترضی ثمّ قدر لی خیر الآخرة و الأولى انّک انت الله الفرد الواحد العلیم الحکیم

هذا ما نزلّ لجناب آقا مصطفی قلی علیه بهآء الله

یا مصطفی قلی در لیلای و ایّام قلم مالک انام متحرّک اولیای خود را ذکر میفرماید و بصراط مستقیم راه مینماید طوبی از برای نفسیکه راه را یافت و باو تمسّک نمود امروز عالم بانوار نیر اعظم فائز مقام این یوم مبارک را بدانید و بثنای مالک آن ناطق و بخدمتش مشغول باشید عنقریب آنچه مشاهده میشود بعدم راجع و یبقی لمن تمسّک بالعروة الوثقی ما قدر من لدی الله مولی الوری و ربّ العرش و الثّری طوبی از برای مقبلین و طوبی از برای نفوسیکه بحبل متین تمسّک جستند و از اهل ارض خود را فارغ و آزاد مشاهده نمودند ایشانند اهل بها که در صحیفه حمرا از قلم اعلی مسطور

هذا ما نزل لجناب آقا محسن عليه بهاء الله

يا محسن فرات رحمت جاری و کوثر بیان مشهود و تسنیم امام وجوه موجود ولكن عباد غافل و محجوب الا عدّة معدودات از حقّ میطلبیم کلّ را تأیید فرماید و از دخان نفس و هوی مطهر سازد تا بافق تقوی توجّه نمایند و بآنچه حقّ اراده فرموده فائز شوند این آیام را شبه و مثل نبوده و نیست چه که بحر مواج و آفتاب حقیقت مشرق از حقّ بطلب عباد غافل را آگاه فرماید و بافق اعلی راه نماید اوست بخشنده و مهربان

هذا ما نزل لجناب آقا احمد عليه بهاء الله

يا احمد احمد برایات آیات و اعلام بینات از مطلع امر الهی در ارض بطحا و یثرب ظاهر قوم بر اعراض قیام نمودند و کذابش گفتند و بعضی بسحر نسبت دادند چنانچه احزاب عالم امورات وارده در آن اراضی را شنیده‌اند و دانسته‌اند و بعد امتش بر تفریق قیام نمودند فرق مختلفه ظاهر و هریک بهوی متکلم و بنار نفس مشتعل تا آنکه در یوم جزا مالک یوم را شهید نمودند و بر کفرش فتوی دادند از حقّ بطلبید حزب الله باوهامات قبل مبتلا نشوند کلبه توحید را بیابند و بجلبش تمسک نمایند البهاء علی من اتبع الحقّ

هذا ما نزل لجناب کربلائی اسمعیل عليه بهاء الله

يا اسمعیل در آیام الله و آنچه ظاهر شده تفکر نما چه مقدار از نفوس مقدّسه مطمئنّه راضیه مرضیه که افسر زندگانیرا نثار قدوم محبوب عالم نمودند و از مقرّر فدا زنده برنگشتند ولكن ناس نسناس مع آنکه بچشم خود دیده‌اند آنچه را که شبه نداشته مع ذلک آگاه نگشته‌اند و از خواب غفلت سر بر نداشته‌اند بر منابر ذکر ذبیح قبل را مینمایند و نوحه میکنند و از آن نفوس مقدّسه بالمرّه غافل و محجوبند از حقّ بطلب آگاهی بخشد و بینائی عطا فرماید شاید بشنوند و بیابند و ببینند و بیابند کذلک نطق قلبی الأعلی فی هذه اللیلة البهاء فضلاً من عندی و انا الفضال الکریم و المبین العلیم انا نذکر انک اسدالله فی هذا المقام لیفرح بعنایة مولاه و یکون من الشّاکین

و هذا ما نزل لجناب آقا عبدالحسین عليه بهاء الله

يا عبدالحسین اذا وجدت عرف بیانی و فزت بنفحات آیاتی اقبل الی افقی و قل

الهی الهی لک الحمد بما هدیتنی و عزّفتنی و اسمعتنی فی یوم فیهِ اعرض اکثر خلّک و قام علی الاعتراض من فی بلادک الا من انقذته یدک القویّة و سلطنتک الأبدیة ایربّ امانتی هجرک و فراقک و اهلکنی بعدی عن ساحة عزّک اسألك بأن تقدّر لی اجر من طاف حول امرک و حضر امام وجهک و سمع ندائک الأعلی و صریر قلبک الأعلی انک انت المقتدر العزیز العلیم

هذا ما نزل لجناب کربلائی محمد عليه بهاء الله

يا محمد افق اعلی بمثابه آفتاب ظاهر و هویدا و رایت بیان بر اعلی مقام امکان مرتفع و منصوب نفحات وحی متضوّع و نسمة الله در هبوب مع این فضلای بیمنتهی قوم در خواب از حقّ بطلب نفوس غافله را بشطر آگاهی مؤید فرماید تا ببینند و

بشنوند آنچه را که از برای او از عدم بوجود آمده‌اند اوست گویا و اوست دانا و اوست ناصح و اوست مبین طوبی از برای نفسیکه ندایش را شنید و باو تمسک جست

هذا ما نزل لجناب آقا حسن علیه بهاء الله

یا قلم اذکر من سَمّی بحسن فی کتاب الأسماء لیهدیہ الذّکر الی المذکور و یقرّبه الیه فی هذا الیوم العزیز البدیع انا ذکرنا من حضر اسمہ لدی المظلوم فضلاً من عندی و انا الفضال الکریم لا یعزب عن علی من شیء و انا الأمر الحکیم انک اذا سمعت النداء قل

لک الحمد یا مولی الأسماء و فاطر السّماء بما ایدتني علی الاقبال الی افقک و التّوجّه الی انوار وجهک ایربّ اسألك بحركة قلبک الأعلى الذی به رفعت الأديان و وضعت ما اردته بسلطنتک و اقتدارک بأن تجعلی مستقيماً ثابتاً راسخاً علی حبک و شارباً ما جرى من قلبک الأعلى کوثر عرفانک انک انت المقتدر العزیز العالم

و هذا ما نزل لجناب داداش نایب علیه بهاء الله

یا نایب نبأ عظیم آمد و بکلهائی نطق فرمود قلوب امم را مضطرب یافت در جمیع لیالی و ایام کلّ را ذکر نمود و متذکّر فرمود تا آگاه شوند و بر کلمه الهی گواهی دهند و لکن عنایت از برای اکثری سبب غفلت شد امر الله را نپذیرفتند و بکتاب الهی سخریه نمودند اهل بیان عمل کردند آنچه را که حزب شیعه عمل نکرد تو حمد کن مقصود عالمیانرا که ترا مؤید نمود بر اقبال و اقرار و اعتراف این مقام عظیمست باسم اعظم حفظش نما

و هذا ما نزل لجناب کربلائی حسن علیه بهاء الله

یا حسن اسمائیکه لدی المظلوم حاضر شد هر یک بآثار قلم اعلی فائز گشت حیاً میثاً کلّ را ذکر نمودیم و بکلمه مبارکه مغفرت یاد فرمودیم این عهدیست که در یوم اول ورود رضوان از قلم رحمن جاری طوبی للفائزین قل

لک الحمد یا مقصود العالم بما ذکرتنی فی السّجن اذ کنت بین ایدی المعرضین

هذا ما نزل لجناب کربلائی علی علیه بهاء الله

یا علی نار مشتعل و نور ساطع و امر ظاهر طوبی از برای نفسیکه شئونات عالم و شبهات امم او را از این ظهور اعظم منع نه نمود دخان سطوت ظالمین و غبار شوکت معتدین حایل نشد و او را از توجّه بازداشت در هر حین معرضین باعتراض مبین ظاهر کلّ منتظر بودند و چون نیر ظهور از افق سماء اراده اشراق نمود کلّ معرض و منکر الا من شاء ربک المقتدر القدر حمد کن مقصود عالمیانرا که ترا فائز نمود و توفیق عطا فرمود انه هو العزیز الفضال

و هذا ما نزل لجناب شیخ کاظم علیه بهاء الله

یا کاظم حقّ عالم و گواه که از اول ایام الی حین قلم اعلی متحرک و بتحریر آیات الهی مشغول و لکن قوم بی‌انصاف این برهان ساطع را انکار نمودند و این حجتّ کامله را قبول نکردند بهوی مشغولند و باوهام متمسک قسم بآفتاب افق بیان از

انوار یقین بعید و محبوبند و بذیل ظنون متشبث قاتلهم الله از حق بطلب از رحمت سابقه و عنایت محیطه این مشتی ترا برا بافکش راه نماید و بصراط مستقیمش فائز فرماید اوست قادر و توانا و اوست عالم و بینا

و هذا ما نزل لجناب عبدالحسين عليه بهاء الله

يا عبدالحسين طوبى لك و لاسمك و لمن عرفك سبيلي الواضح المستقيم انك اذا رأيت امواج بحر بياني و اخذك سكر رحيق عنایتی قل

الهي الهى لك الحمد بما هديتني الى افقك الأعلى و انزلت لي ما لا يتغير بدوام الملك و الملكوت اسألك يا مولى الورى و رب العرش و الثرى بكلمتك العليا التي بها اضطربت الأسماء و انصعق عبادك و خلقتك بأن تؤيدني على القبول بما انزلته في كتابك ايرب تراني مضطرباً في أيامك و محزوناً عند ظهورات انوار طلعتك و ما اردت منك الا قريبك و لقائك انت الذي شهدت بلسان صدقك بقولك يوم تبدل الأرض غير الأرض ان تبدل غيابی بالحضور امام وجهك و القيام لدى بابك و الطواف حولك و اصغاء ما نزل من سماء مشيتك انك انت المقتدر العزيز العلام

و هذا ما نزل في خرما لجناب صمد عليه بهاء الله

يا صمد يذكرك الفرد الأحد في سجنه الأعظم بما يقربك اليه انه هو الجواد الكريم انك اذا فزت بنفحات الوحي و سمعت النداء من افق الأعلى قم و قل

يا مولى الأسماء و فاطر السماء اسألك باسمك الذي سخرت به الوجود من الغيب و الشهود و بمقامك المحمود بأن تجعلني من الذين وفوا بميثاقهم و طافوا حول عرشك الأعظم و خضعوا عند ذكر اسمك الأتم بأن تؤيدني في كل الأحوال على ما يقربني اليك و يرفعني بجودك ايرب تراني مقبلاً اليك و معرضاً عن دونك اسألك بأنوار وجهك بأن تكتب لي اجر لقائك انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت العليم الخبير

هذا ما نزل لجناب آقا احمد عليه بهاء الله

يا احمد حضرت قيوم در جميع احوال ندا ميفرمايد و عباد را برحيق مختوم دعوت مينمايد طوبى از برای نفسيكه حوادث عالم او را منع ننود ندای الهی را شنيد و بقلب اقبال نمود و بقول بلی فائز گشت اينست فضل اعظم و عنایت کبری طوبى لمن فاز و ويل للمتوقفين انا نكبر عليك و على ضلعك و على الاماء اللائي اقبلن و آمن بالله العزيز الحميد

و هذا ما نزل لجناب آقا فرج عليه بهاء الله

يا فرج فرج آمد ردش نمودند رحمت آمد قبول ننودند نعمت آمد كفران کردند بجای شكر شکایت سزای عنایت شقاوت ظاهر اينست شأن مردم غافل جزای عمل کل را اخذ نموده و از رحمت باقیه دائمه محروم ساخته امروز نفوسيکه از کأس عنایت نوشيده اند و بافق اعلی ناظرند بايد از حق بطلبند خزینرا باوهامات قبل مبتلا ننمايد و از شبهات و اشارات امم مقدس دارد حمد کن حضرت مقصود را که ترا بمقام محمود راه نمود و ذکرکرت از لسان مظلوم جاری گشت

هذا ما نزل لجناب محمد پاشا عليه بهاء الله

یا محمد یذکرک المظلوم فی مدینة اشتعلت فیها نار البغضاء بما اکتسبت ایدی الظالمین نقضوا عهد الله و میثاقه و اعرضوا عن الذی اتیم بنور مبین طوبی لبیت ارتفع فیہ ذکر الله و للسان نطقی بثنائه الجلیل نعیماً لقاعد قام علی خدمة الأمر و لید اخذت کتابہ البدیع نسأل الله ان یؤید اولیائه علی ما یحب و یرضی و یجعلهم مشارق الفضل و الکرم بین العالم انه ولیّ المحسنین قد ارتفع النداء و نصب الصراط و وضع المیزان و القوم اکثرهم من الغافلین اعرضوا عن الحق متمسکین بأهوائهم الا انهم فی ضلال مبین

هذا ما نزل لجناب کربلائی محمد علیه بهاء الله

یا محمد ناعقین بمثابة جراد در بلاد منتشر میگویند آنچه را نشنیده اند و ادعای علم مینمایند آنچه را که از او غافل و محبوب بوده و هستند معرضین اهل بیان از فرقه شیعه اخسر مشاهده میشوند کذلک سؤلت لهم انفسهم و هم الیوم لا یفقهون سبحان الله در یوم الهی بذکر اسماء متمسک و ناطق و از موجد آن معرض از حق می طلبیم عالم را از کوثر بیان مطهر فرماید تا امم بمولی العالم اقرار نمایند و ادراک کنند آنچه را که الیوم از او غافلند البهاء من لدنا علی اهل البهاء الذین ما منعهم ظلم الظالمین و سطوة المعتدین و وضوء الغافلین اولئک حزب الله فی العالم و آیات رحمته بین الأمم علیهم صلوة الله و سلامه و عزه و بهائه انه هو المشفق الکریم الحمد لله المقتدر الغفور الرحیم

و هذا ما نزل لجناب جواد آقا علیه بهاء الله

یا جواد یذکرک الجواد فی هذا المقام الرفیع و یذکرک بآیاته و یشترک بفضل الله رب العالمین ما من عبد الا و قد ذکرناه و ما من مقبل الا ان هدیناه الی صراطی و وصیناه بما ینفعه فی کلّ عالم من عوالم ربّه یشهد بذلك کلّ عالم بصیر طوبی لعبد نبذ الأوهام متمسکاً بجبل الیقین نسأل الله ان یؤیدک و اولیائه علی الاستقامة علی امره انه علی کلّ شیء قدير و بالاجابة جدير

یا مجید علیک بهائی و عنایتی اسماء مذکوره امام وجه حاضر تجلّینا علی کلّ واحد منهم من انوار شمس بیانی ما یقرّبه الی الله ربّ العالمین و اقبلنا الیه و سقیناه کوثر العرفان من کأس علمی الّتی سبقت البحور انه هو المقتدر القدير لا یعزب عن علم ربّک من شیء یشهد و یری و هو السميع البصیر کبر من قبلی علی وجوههم و نورهم بأنوار بیانی و ذکرهم بآیات عظمتی و عرفهم افق فضلی نسأل الله ان یقرّبهم و یؤیدهم علی ذکره و ثنائه و خدمة امره البدیع انتهی

امواج بحر بیان الهی امام وجوه ظاهر و اشراقات نیر فضل باهر از حقّ جلّ جلاله سائل و آمل که به هیاکل ذکر و بیان عالم را باعلی افق امکان هدایت فرماید تا خلق فائز شوند و از ایام حقّ محروم نمانند انسان متحیر بل عالم متحیر چه که مشاهده میشود عمر دنیا که نزد صاحبان بصر اقلّ از آنست کلّ در تدارک گذران و معیشت ولكن از برای عالمیکه لا آخر له است فکری ننموده و نینمایند و بهیچ تدارکی مشغول نیستند از خدا می طلبیم این غفلت را که مانع جمیع مراتب فضل و الطاف است از میان بردارد و عباد خود را آگاه فرماید انه علی کلّ شیء قدير البهاء و الذکر و الثناء علی جنابک و علی الذین ذکرت اسمائهم فی کتابک و علی کلّ ثابت مستقیم و کلّ راسخ تمسک بجبل الله المتین

خادم

۱۹ رمضان المبارک سنة ۱۳۰۴